

mindre, og saa for Resten en hel Del mindre Bryggerier omkring i Landet. Det er dette aparte Forhold, at der er disse enkelte store Bryggerier, hvoraf nogle, som det synes, have givet et mundtligt Tilsagn om ikke at ville forhøje Prisen paa Ølet, som overhovedet, saavidt jeg kan se, har ledet Lovkommissionen ind paa den Bane at ville ligesom regulere Forholdene for længere Tid. Men hvilken Sikkerhed har man for, at saadanne Aftaler ville blive staaende? Man kan dog ikke fra Statens Side afslutte bindende Kontrakter med saadanne Bryggerier om ikke at forhøje deres Priser. Det vilde de selvfølgelig ikke gaa ind paa. Kunde de først saa vedtaget en Lov, som forhindrer ny Bryggerier fra at komme op, kan man være sikker paa, at det nok siden skal komme til at vie til Publikum. De faa jo et Slags Monopol paa en delvis Staterfrihed og en Staterfrihed, som intet senere Bryggeri kan faa. Om man ogsaa opnaar, at i det første eller andet Aar vil Prisen ikke blive sat op, vil dette sikkert ske senere, hvis man i Fremtiden borttager det egentlige virkelige Grundlag for en hvilken som helst normal Pris, nemlig Konkurrencen. Det Grundlag vil man i Virkeligheden svække, og sætter man saa, at disse Bryggerier indgaa en Ring, uden nogen som helst Forpligtelse til at holde den nuværende Pris, ved jeg ikke, hvilket Middel man egentlig har til at bekæmpe en saadan Ring, thi ethvert nyt Bryggeri, der bliver oprettet, vil have en ugunstigere Stilling af \pm 13,000 Kr. om Aaret — og det er ingen ren Bagatel — nemlig 6000 Kr. for de første 3,000 Tdr. og 7,000 Kr. for de næste 7,000 Tdr. Det Privilegium faa de nu bestaaende Bryggerier efter Lovforslaget i den kommende Kamp med ny Bryggerier, og det skal Publikum vistnok komme til at mærke ved Tid og Lejlighed. Jeg kan altsaa, saaledes som Sagen foreligger, ikke for mit Vedkommende gaa videre end til, at der gives en lempelig Moderation i de første Aar og som en midlertidig Foranstaltning, men jeg kan ikke gaa med til et varigt Privilegium for de bestaaende Bryggerier.

C. Sage: Grundtanken i dette Lovforslag, som er den at fastsætte den fremtidige Ølstat til 9 Kr. i Stedet for 10 Kr., finder jeg særdeles forstandig. Jeg skal derom henholde mig til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og som give en tilstrækkelig klar Belysning i saa Henseende. Staten er her i det sjældne Tilfælde, at den ved at paalægge en mindre Stat end paaænt kan faa en større Indtægt samtidig

med, at Byrden for Befolkningen ikke forøges. Det er et for en Finansminister saa overordentlig lykkeligt Tilfælde, at det vilde være mærkeligt, om han ikke greb det med begge Hænder. Større Tvivl kan derimod det Spørgsmaal rejse, som ogsaa det ærede Medlem, der nu talte, særlig dvælede ved, hvorvidt det er rigtigt at give en Statterlettelse for de mindre Bryggerier. Saa vidt jeg fornaar at se, er der dog meget, der taler for at give en saadan Lettelse. Ogsaa i Udlandet er dette Spørgsmaal adskillige Steder paa Dagsordenen, saaledes i Østerrig, hvor der for Tiden er en stærk Agitation for at give nogen Begunstigelse til de mindre Bryggerier, som ellers menes at være udsatte for efterhaanden helt at blive knuste. Da man gaar ud fra, at de to Kroner, hvormed Staten skal forhøjes, ville blive baarne af Producenterne, er der adskilligt, der taler for at tage noget særligt Hensyn til de mindre Producenter, som vanskelige ville være i Stand til at bære en saadan Byrde. Det er klart, at en Bedrift af et større Omfang lettere vil kunne gøre det end de meget smaa Bedrifter. Men selv om jeg kan uiltræde Tanken om en saadan Lettelse, er jeg tilbøjelig til at tro, at de Regler, hvorefter den foreslaas tilstaaet, ikke helt igennem ere heldige. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at det er en rimelig Grænse at sætte de første 3,000 Tønder til at betale 7 Kr. pr. Tønde, derimod tror jeg, det vil være alt for meget at indrømme yderligere 7,000 Tønder til kun at skulle betale 8 Kr. Jeg tror, at det i alt Tald vil være fuldt tilstrækkeligt, om man lod de næste 3,000 Tdr. beskattes med 8 Kr. Naar man ser efter i den lille statistiske Oversigt, som ledsager Lovforslaget, vil man finde, at der i det sidste Aar fandtes i alt 41 Bryggerier, som tilvirkede skattepligtigt Øl. Af dem er der 22, som producere mindre end 3,000. De tilvirke tilfammen 33,800 Tdr., det vil sige 1,500 Tdr. i Gennemsnit. Derefter er der 10, der tilvirke mellem 3,000 og 10,000, tilfammen 59,100 Tdr., altsaa i Gennemsnit 6,000 Tdr. Kun 9 Bryggerier er der, som tilvirke over 10,000 Tdr., deriblandt de bekendte tre store københavnske Bryggerier, som forrige Aar formentlig have tilvirket mellem 400,000 og 450,000 Tdr. tilfammen. Resten, som bliver godt og vel 70,000 Tdr., falder paa de 6 andre, altsaa i Gennemsnit 12,000. Det vil heraf ses, at et Bryggeri, der tilvirker omkring 10,000 Tdr. om Aaret, er efter vore Forhold et betydeligt Bryggeri, og der er derfor næppe Grund til at udstrække Begunstigelsen ud over de første 6,000 Tdr. Jeg er enig med Lovforslaget